

Жадько, В. В. Семенюта, Л. Ш. Олійник. – К. : Центр учбової літератури, 2008. – 112 с.; 3. Кантерман О. Поняття та види НМА : Практичне керівництво / О. Кантерман. – Бібліотека Баланс. – 2011. – № 16. – 96 с.

Ємець З.Р.,
студ. гр. ОПАГ-13,
Національний університет “Львівська політехніка”.
Науковий керівник – Пилипенко Л.М.,
д.е.н., професор кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ В УКРАЇНІ

Інтенсивний розвиток інформаційних та комп'ютерних технологій, зростання ринку електронної торгівлі, а також швидкі темпи глобалізації економіки сприяли виникненню сучасних електронних платіжних інструментів. Одним з найбільш перспективних та новітніх платіжних засобів є електронні гроші, які дають змогу зручно та швидко здійснювати розрахунки в умовах електронної комерції.

Відповідно до Закону України “Про платіжні системи та переказ коштів в Україні”, електронні гроші – це одиниці вартості, які зберігаються на електронному пристрої, приймаються як засіб платежу іншими особами, ніж особа, яка їх випускає, і є грошовим зобов'язанням цієї особи, що виконується в готівковій або безготівковій формі [1]. В Україні право на випуск електронних коштів мають лише банківські установи.

Сутність електронних грошей, методику їх відображення в системі бухгалтерського обліку та перспективи розвитку як платіжного інструмента загалом у своїх працях досліджували такі чужоземні науковці, як М. Вудфорд, Ч. Гудхарт, М. Кінг, Г. Шварц, а також українські вчені С.І. Дерев'янка, В. М. Кравець, М. А. Радченко, П. О. Сахаров та ін.

Всі господарські процеси, що відбуваються у сфері електронної торгівлі, вимагають коректного та достовірного відображення в системі бухгалтерського обліку операцій з електронними коштами. Згідно з наказом Міністерства фінансів України від 27.06.2013 р. № 627 для обліку електронних грошей в складі рахунку 33 “Інші кошти” передбачено окремий субрахунок 335 “Електронні гроші, номіновані в національній валюті” [2]. Порядок бухгалтерського обліку операцій з електронними коштами з використанням цього субрахунку подано в табл. 1.

Відображення в бухгалтерському обліку з електронних грошей

Зміст господарської операції	Кореспонденція рахунків	
	Дт	Кт
Поповнення платіжної смарт-карти або електронного гаманця з поточного рахунку в національній валюті	335	311
Нараховано комісію за поповнення платіжної картки	92	333
Оплата товарів за допомогою електронного гаманця або електронного чека з платіжної картки здійснюється підзвітною особою	372	335
До первісної вартості придбаного електронними грошима товару включається вартість без ПДВ	281	372
Відображено податковий кредит з ПДВ	641	372
У випадку, якщо здійснені підзвітною особою витрати не затверджені (відсутні, або неналежно оформлені документи), вона самостійно поповнює смарт-карту	335	372
Оплата комісії за використання електронних грошей	92	335
Погашення електронних грошей шляхом перерахування залишку на поточний рахунок	311	335

Джерело: узагальнено на підставі [1–3]

Проаналізувавши вищенаведену кореспонденцію рахунків, можна зробити висновок, що впровадження субрахунку 335 “Електронні гроші, номіновані в національній валюті” містить певні суперечності. Інструкцією про застосування плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов’язань і господарських операцій підприємств і організацій не передбачена можливість кореспонденції цього субрахунку з рахунками другого класу та розрахунків за податками й платежами, а це ускладнює методикау обліку операцій з використанням електронних грошей на базі неперсоніфікованих смарт-карт. Неврегульованими також залишаються розрахунки електронними коштами з нерезидентами України в міжнародній електронній торгівлі.

Таким чином, використання електронних грошей в діяльності суб’єктів господарювання в Україні стрімко зростають із року в рік, однак вищенаведені питання їх бухгалтерського обліку все ще залишаються недостатньо дослідженими та імперативно врегульованими.

Література

1. Про платіжні системи та переказ коштів в Україні: Закон України від 05.04.2001 №2346 – III; 2. Про затвердження Змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства фінансів України з бухгалтерського обліку: Наказ Міністерства фінансів України від 27.06.2013 р. № 627; 3. Дерев’янка С. І. Електронні гроші: сучасний стан

та перспективи розвитку / С. І. Дерев'янку // Теорія і практика бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту. Економічний вісник Подільського державного аграрно-технічного університету. – 2014. – Вип. 22(1). – С. 138 –143.

Заграй А.В.,

студ. гр. ОП-24,

Національний університет “Львівська політехніка”.

Науковий керівник – Ясінська А.І.,

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ ВІДОБРАЖЕННЯ ВИТРАТ НА ПРАЦІ В УПРАВЛІНСЬКОМУ ОБЛІКУ

Одним з найважливіших напрямів в обліковій системі підприємства є облік оплати праці працівників. Аналіз результатів господарської діяльності підприємства, зокрема співставлення доходів і витрат свідчить, що вагому частку у частині витрат займають витрати на оплату праці. Низка діючих законодавчих та нормативних актів на певний звітний період регулює і визначає основні аспекти щодо обліку заробітної плати: мінімальний розмір, ставки оподаткування, розмір ЄСВ тощо. Питання щодо форм, систем і розмірів оплати праці підприємства мають право вирішувати та обирати самостійно. Кризові явища в економіці країни, зростання рівня інфляції, та інші чинники змушують керівників підприємств змінювати політику як в управлінні підприємством загалом, так і в області заробітної плати. І важливим, на нашу думку, для вирішення проблемних питань щодо витрат на оплату праці є їх правильне відображення у системі управлінського обліку.

Питанням щодо управлінського обліку витрат на оплату праці присвячено чимало праць вітчизняних та зарубіжних науковців, але універсального і єдиного підходу чи напрямку, який можна було б застосувати на будь-якому підприємстві не може існувати. Кожне окреме підприємство є унікальним, і тому необхідно при організації управлінського обліку витрат на оплату праці перш за все врахувати певні його особливості: вид підприємницької діяльності, галузь та підгалузь виду діяльності, форма та рівень спеціалізації й кооперації підприємства, організаційна структура підприємства, тип виробництва, склад калькуляційних статей витрат, методи оцінювання об'єктів обліку, організація внутрішньогосподарських відносин, використання нормативів витрат, особливості розподілу виробничих витрат, особливості технології